

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-659/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, mr. sc. Senije Ledić članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Jadranke Anić-Matić, Gordane Jalšovečki i Darka Milkovića, članova vijeća, u zemljišnoknjižnoj pravnoj stvari predlagatelja ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d., OIB 23057039320, sa sjedištem u Rijeci, Jadranski trg 3a, protiv protustranke Vojina Rodića, OIB 92525350478, radi uknjižbe založnog prava, odlučujući o prijedlogu Žanete Rodić, OIB 47297745948, iz Zagreba, Tomićeva 4, koju zastupa punomoćnica Jasna Matičević, odvjetnica u Zagrebu, za dopuštenje revizije protiv rješenja Županijskog suda u Sisku poslovni broj GŽ Zk-6/2022-3 od 2. rujna 2025. kojim je potvrđeno rješenje Općinskoga građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Z-19059/2021-9 od 15. srpnja 2022., u sjednici održanoj 26. kolovoza 2026.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog podnositeljice za dopuštenje revizije se odbija u odnosu na naznačena pravna pitanja.

II. Prijedlog podnositeljice za dopuštenje revizije se odbacuje u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Podnositeljica prijedloga Žaneta Rodić predlaže dopustiti reviziju protiv rješenja Županijskog suda u Sisku poslovni broj GŽ Zk-6/2022-3 od 2. rujna 2025. kojim je potvrđeno rješenje Općinskoga građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Z-19059/2021-9 od 15. srpnja 2022. U prijedlogu su naznačena tri pravna pitanja za koja podnositeljica prijedloga cijeni da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Pritom, u odnosu na prvo pitanje, ukazuje na odluku revizijskog suda broj Rev-1011/79 od 20. studenoga 1979. („Drugostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka kada u obrazloženju presude nije ocijenio žalbene navode koji su bili odlučni za suđenje“), dok u odnosu na druga dva pitanja navodi da o njima nema prakse revizijskog suda. Sadržaj, pak, prijedloga upućuje da podnositeljica prijedloga u odnosu na ova dva pitanja kao razlog važnosti opisno ukazuje na nezakonitost. Pored toga, dopuštenje revizije je predloženo i zbog

povrede temeljnih ljudskih prava na pravično suđenje i na mirno uživanje imovine (prava vlasništva) kao zasebne osnove za dopuštenje revizije.

2. U prijedlogu su naznačena tri pravna pitanja koja glase:

1) Čini li drugostupanjski sud bitnu povredu odredaba parničnog postupka kada u obrazloženju rješenja nije ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značenja;

2) Ima li svojstvo stranke u zemljišnoknjižnom postupku osoba koja bi upisom u zemljišne knjige stekla, promijenila ili izgubila knjižno pravo te je ovlaštena staviti prijedlog za upis u smislu odredbe članka 103. Zakona o zemljišnim knjigama;

3) Ima li svojstvo stranke u zemljišnoknjižnom postupku osoba koja na konkretnoj nekretnini ima prava koja su upisana ili mogu biti predmet zemljišnoknjižnog upisa?

3. Na prijedlog nije odgovoreno.

4. Postupajući u skladu s odredbama članka 385.a stavka 1. i članka 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) u vezi s člankom 400. stavak 2. ZPP na čiju primjenu upućuje odredba članka 45. u vezi s člankom 2. Zakona o izvanparničnom postupku („Narodne novine“ broj 59/23 - dalje: ZIPP) i u vezi s člankom 99. stavkom 2. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 63/19, 128/22, 155/23 i 127/24 - dalje: ZZK/19), revizijski sud ocjenjuje da pravna pitanja naznačena u prijedlogu za dopuštenje revizije nemaju potrebno obilježje važnosti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 385.a stavka 1. ZPP te stoga ne opravdavaju dopuštenje revizije.

5. Naime, pobijanim je rješenjem odbačen kao nedopušten prigovor Žanete Rodić podnesen 7. travnja 2021. protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj: Z-64207/2008 od 3. prosinca 2008. zato što je ocijenjeno da Žaneta Rodić nema procesni status stranke u ovom zemljišnoknjižnom postupku. To stoga što je u vrijeme podnošenja prijedloga za upis (10. studenoga 2008.) predmetna nekretnina bila upisana kao vlasništvo Vojina Rodića, pa je rješenje o upisu uknjižbe založnog prava dostavljeno protustranci Vojinu Rodiću putem njegova punomoćnika. Protiv tog rješenja protustranka Vojin Rodić nije podnio prigovor. Vojin Rodić je u međuvremenu umro, i to 31. listopada 2013., nakon čega je 31. svibnja 2017. Žaneta Rodić upisom u zemljišnu knjigu stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine na temelju Ugovora o doživotnim uzdržavanju od 1. travnja 2003. i aneksa tom Ugovoru od 1. travnja 2003. te smrtnog lista Vojina Rodića.

5.1. Cijeneći da je za odlučivanje o prijedlogu za upis mjerodavno stanje u času kada je prijedlog stigao zemljišnoknjižnom sudu prema odredbi članka 107. tada važećeg Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04 i 107/07 - dalje: ZZK/96), u postupku je pred nižestupanjskim sudovima ocijenjeno da Žaneta Rodić nije ovlaštena podnijeti prigovor protiv rješenja o upisu

uknjižbe založnog prava jer bi to bilo protivno odredbi članka 137. stavak 1. ZZK/19 odnosno članka 120. ZZK/96 kojom je propisano da se rješenje u zemljišnoknjižnom postupku dostavlja predlagatelju, odnosno njegovom punomoćniku i osobama na čijoj se nekretnini stječe knjižno pravo i čija se knjižna prava prenose, opterećuju, ograničavaju i ukidaju, kao i osobi protiv koje je provedena zabilježba.

6. U opisanim okolnostima, revizijski sud ocjenjuje da o odgovoru na prvo naznačeno pitanje ne ovisi odluka u postupku zato što ovo pitanje polazi od netočne činjenične tvrdnje da drugostupanjski sud nije ocijenio žalbene navode koji su bili odlučni za suđenje. Upravo naprijed navedeni bitni dio sadržaj drugostupanjskog rješenja potvrđuje da je drugostupanjski sud odgovorio na žalbene navode koji su bili odlučni za odluku o žalbi, a tiču se ovlaštenja podnositeljice prijedloga da podnese prigovor protiv rješenja o upisu knjižnog prava dvanaest godina nakon njegova donošenja i gotovo četiri godine nakon što je stekla pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini u okolnostima u kojima protustranka kojoj je rješenje o upisu dostavljeno nije izjavila prigovor protiv tog rješenja.

6.1. Što se tiče druga dva pitanja, sadržaj prijedloga ukazuje na nezadovoljstvo podnositeljice prijedloga pravilnošću primjene prava u vezi s ovim pitanjima, čime ona u osnovi ukazuje na nezakonitost pobijane presude. Međutim, nezakonitost odluke u pravilu nije odlučna za ocjenu sadržava li prijedlog za dopuštenje revizije neko važno pitanje zbog kojega bi je trebalo dopustiti. To stoga što revizija po novom konceptu koji je prihvaćen u domaćem procesnom pravu, u smislu odredbe članka 385.a stavka 1. ZPP, ne služi kontroli zakonitosti kao što je služila ranije redovna revizija kojoj je to zbog privatne funkcije te revizije bila primarna svrha. Reviziji je po dopuštenju, pak, primarna svrha ujednačavanje sudske prakse putem donošenja odluka s precedentnim učinkom, a u skladu s njezinom javnom funkcijom, dok podnositeljica prijedloga i ne ukazuje da je u istim činjeničnim i pravnim okolnostima nekoj stranci pružena pravna zaštita koja bi njoj u odnosu na drugo i treće naznačeno pitanje pobijanim rješenjem bila uskraćena.

7. Stoga je prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na naznačena pitanja valjalo odbiti na temelju odredbe članka 389.a stavaka 1. i 2. ZPP te riješiti kao u točki I. izreke.

8. Što se, pak tiče, tvrdnji o povredi temeljnoga ljudskog prava na mirno uživanje imovine zajamčenog člankom 1. Protokola broj 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17 - dalje: Konvencija) i člankom 48. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 2/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14 - dalje: Ustav RH), revizijski sud ocjenjuje da drugostupanjska odluka ne predstavlja miješanje u ovo pravo podnositeljice prijedloga jer se predmetni postupak odnosi na zemljišnoknjižni postupak okončan dvanaest godina prije podnošenja prigovora protiv rješenja o upisu i četiri godine nakon što je podnositeljica prijedloga stekla pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini i to u okolnostima u kojima protustranka kojoj je rješenje o upisu dostavljeno nije izjavila prigovor protiv tog rješenja. Bitni sadržaj pobijane odluke, a naprijed naveden, ukazuje da ta odluka nije očigledno nezakonita, arbitrarna niti očito nerazumna, dapače. Sudovi su odluku o nedopuštenosti prigovora podnositeljice prijedloga utemeljili na naprijed

navedenim odredbama ZZK/96 i ZZK/19, a sadržaj prijedloga i njegovih priloga ne ukazuju da su nižestupanjski sudovi primijenili odredbe ZZK na način kojim bi podnositeljici prijedloga bio nametnut prekomjeren teret. Utoliko pobijano rješenje po pitanju prava na mirno uživanje imovine ne odstupa od standarda primjene mjerodavnih odredbi uspostavljenih kako u praksi Europskog suda za ljudska prava, tako ni onih uspostavljenih u praksi revizijskog suda ili županijskih sudova. Stoga sadržaj prijedloga i njegovih priloga ne upućuje na vjerojatnost povrede prava podnositeljice prijedloga na mirno uživanje imovine (vlasništva).

9. Nadalje, prema ocjeni revizijskog suda, podnositeljica prijedloga navodima iznesenim u prijedlogu za dopuštenje revizije nije učinila vjerojatnim ni da joj je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje.

9.1. Pravo na pravično suđenje zajamčeno je odredbom članka 6. stavka 1. Konvencije i člankom 29. stavkom 1. Ustava. Riječ je o skupu postupovnih jamstava kojima se osigurava pravičan postupak i koje je nužno poštovati tijekom cijelog postupka i u svim okolnostima. To pravo podrazumijeva da u sudskoj odluci moraju biti navedeni dostatni i relevantni razlozi koji objašnjavaju činjenične zaključke sudova, kao i razlozi, izneseni na pravno logičan i konzistentan način, o tome koje su točno činjenice utvrđene u postupku te koje je pravo dovelo baš do takve odluke.

9.2. Prema ocjeni revizijskog suda, razlozi koje su dali nižestupanjski sudovi za odbacivanje prigovora Žanete Rodić, zadovoljavaju kriterije relevantnosti i dostatnosti jer je iz pobijanog rješenja vidljivo, i to na pravno logičan i konzistentan način, koje su točno činjenice utvrđene u postupku i koje je pravo dovelo baš do takve odluke. U takvim okolnostima podnositeljica prijedloga nije učinile vjerojatnim da joj je u postupku povrijeđeno pravo na pravično suđenje.

10. Stoga ni po ovoj osnovi nisu ostvarene pretpostavke za dopuštenje revizije u smislu odredbe članka 385.a stavka 2. ZPP, pa je u takvim okolnostima, na temelju odredbe članka 389.a stavaka 3. i 4. ZPP, prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na povredu temeljnih ljudskih prava valjalo odbaciti i riješiti kao u točki II. izreke.

Zagreb, 26. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća
Renata Šantek

Broj zapisa: **9-3088c-43db6**

Kontrolni broj: **0fcb1-c55d7-16c12**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Renata Šantek, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.